

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

personligt ansvar overfor skattemyndighederne.

Denne praksis i henhold til skattelovgivningen er jo ganske i strid med den ligestilling mellem ægtefællerne økonomisk og personligt, som ægteskabslovgivningen fra 1925 er udtryk for. Siden 1946 har jeg som et mindstekrav, der kunne gennemføres uden større ændringer af hele skattelovgivningen, år efter år ved finanslovens behandling rejst kravet om, at begge ægtefæller skulle underskrive selvangivelsen, så længe denne dækker ægtefællernes samlede indtægt og formue, men indtil nu uden at det er resulteret i en ændring af lovgivningen eller praksis.

Der er dog det for mig glædelige, at synspunkterne bag mine krav har vundet mere og mere forståelse i de senere år. Skattekommissionen foreslog således foruden en vis adgang for de selverhvervende hustruer til egen selvangivelse og egen skattebillet, at hustruen ved sin underskrift på den fælles selvangivelsesblanket skulle attestere, at det er rigtigt, hvad der er opført på selvangivelsen vedrørende hendes indkomst og formue. Når skattekommissionen gik ind herfor, er årsagen utvivlsomt ikke alene et ønske om at imødekomme kvindeorganisationerne, men også et ønske om at få en mere effektiv skatteligning, for man kan jo næppe komme uden om, at der er en hel del indtægter af mere tilfældig art, som gifte kvinder har, der ikke kommer med i skatteligningen.

Også her i folketinget har der vist sig en større forståelse for, at en ændring tiltrænges. De skiftende finansministre, hvad enten de har været venstremænd eller socialdemokrater, har stillet sig personligt villigt. Jeg husker, at første gang spørgsmålet blev rejst, stillede den nuværende højtærede finansminister, der også var finansminister dengang, sig for sit eget vedkommende forstående overfor spørgsmålet, og mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Axel Sørensen, har gentagne gange ved ligningslovens behandling gjort sig til talsmand for, at man i hvert fald gav den selverhvervende hustru ret og pligt til at medunderskrive selvangivelsen. Men enten har det været teknisk umuligt at gennemføre ordningen, idet selvangivelsesblanketten allerede var i trykken, eller også har der været andre vanskeligheder.

I fjor erklærede folketingsudvalget i sin betænkning, at det ikke havde haft den fornødne tid til at undersøge de retlige konsekvenser af at give selverhvervende hustruer adgang til at underskrive selvangivelsen vedrørende deres indkomst- og formueforhold, men at der var opnået tilsagn fra finansministeren om, at det senest d. 1. maj 1952 ville få tilstillet en redegørelse for dette spørgsmål.

Denne redegørelse fra finansministeriet kom i slutningen af april. Redegørelsen fastslår, at den gældende ordning ikke er tilfredsstillende. Der siges — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Hvor hustruen har et selverhverv, må det forekomme naturligt, at hun under selvstændigt personligt ansvar selv giver oplysninger herom til brug ved skatteligningen. En sådan ordning må også udfra rent skattemæssige betragtninger anses for ønskelig“.

Det fremhæves i redegørelsen, at manden meget ofte ikke har noget virkeligt kendskab til hustruens indtægt, f. eks. i tilfælde, hvor hustruen har en selvstændig virksomhed, eller hvor hustruens lønarbejde har en mere tilfældig karakter. Redegørelsen synes — og efter min mening med rette — at tendere imod, at hustruens underskrift ikke skal begrænses til indtægten fra hendes selverhverv, men iøvrigt omfatte, hvad hun retlig råder over. Enkeltheder skal jeg på nuværende tidspunkt afstå fra at komme ind på, det, jeg ønsker ved at bringe spørgsmålet frem i dag, er at fremhæve, at nu er der redegjort på kryds og tværs for berettigelsen og konsekvenserne af, at hustruen medunderskriver den fælles selvangivelse eller underskriver på selvstændig selvangivelse. Jeg spørger derfor finansministeren, hvad han på det foreliggende grundlag agter at foretage sig for at få en ændring gennemført.

Jeg havde ventet, at vi allerede havde hørt fra ministeren. Regering og rigsdag kan ikke være bekendt, hvis vi ikke nu får gennemført en ændring, således at også hustruen ved selvangivelsen førstkommande januar optræder som underskriver. Vi kan ikke dække os med, at vi ikke har haft tid nok til at overveje konsekvenserne. Vi skriver i dag den 5. november, og det haster. Jeg udbeder mig derfor finansministerens svar for at kunne tage stilling til, hvad der fra min og mit partis side vil være at foretage.